

No perdem mai l'esperança

El Festival Nacional de Poesia a Sant Cugat ha fusionat poesia i música en un concert de Lídia Pujol

[Sofia Vilella Pujol](#)

[@vivivi_xii](#)

24/10/2023 [Faves Tendres #194](#)

Comparteix:

Lídia Pujol va presentar el passat divendres 20 d'octubre el concert Futur – La metàfora literària a Poesia a Sant Cugat. Aquest festival, un referent al país, s'organitza per promoure la creació i divulgar el panorama líric del moment. Els diferents actes, que inclouen espectacles, rondes, conferències i passejades, tindran lloc fins al proper divendres 27 d'octubre.

Més que d'un concert, però, podríem parlar d'una posada en escena, perquè Pujol no cantava escenificava les cançons abocant-hi l'ànima; érem davant d'una rapsoda travessada per la movia, mig posseïda, deixant-se portar per les melodies. Aquestes impressions quedaven re dispositiu escènic: la sonoritat, els llums i un fum suggestiu acompanyaven una interpretació

L'atmosfera que es va crear a l'inici de l'espectacle es va debilitar una mica quan, després de va deixar un espai per als aplaudiments; a partir de llavors, la resta del concert va tenir una entre cada cançó. El que no va decaure durant les dues hores que va durar l'acte, això sí, va de la cantant com dels músics.

Un dels aspectes que cal destacar de Futur – La metàfora literal és la seva evident dedicació poesia. L'equilibri entre la lletra i la melodia, tan difícil d'aconseguir, era perfecte: l'espectacle sobre una «necessitat imperiosa de comunicar», però no descuidava en absolut la part instrumental, la professionalitat dels músics que acompanyaven la cantant, que eren Dani Espasa a contrabaix, Carlos Montfort al violí, Pau Figueres a la guitarra, Xavi Lozano a les flutes i D

Pujol va encabir al concert poètic textos molt diversos, des de cançons populars yiddish a pells convidaven a reflexionar sobre la vida i la identitat, i a fugir des de la por cap a la llum. I definitiva, una proposta musical amb un gran compromís pel missatge, un concert interpretat paraules d'Arcadi Oliveres, veí de Sant Cugat que Pujol recordava amb estima, «no perdre